

[Keld Andersen]

forslag med sine overgangsbestemmelser indebærer ekspropriationsmuligheder. Det er således, at man, hvis det gennemføres, vil straffe en række mennesker, som har handlet i god tro og i tillid til gældende lov, og noget sådant kan det konservative folkeparti ikke medvirke til. Derfor vil vi sammen med andre partier samle disse 60 underskrifter, der skal til for at få udsat denne lovs ikrafttræden.

Jeg forstår, at hr. Kaj Poulsen er af en anden opfattelse og mener, at når en række partier er uenige med hr. Kaj Poulsen og hans parti, er det ikke, fordi man har en anden opfattelse, men kun, fordi man har til formål at misbruge grundloven, og hvad hr. Kaj Poulsen ellers beskyldte os for. Det er ikke det, der er tale om. Der er tale om, at en række partier har en anden mening end hr. Kaj Poulsen, og denne mening har hr. Kaj Poulsen og hans parti haft lejlighed til at prøve at bevise under udvalgsarbejdet skulle være forkert. Dette er ikke lykkedes, og derfor deltager vi i det initiativ, som er taget, og bruger folketingets forretningsordens § 15, stk. 5.

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg må sige, at jeg forstår faktisk ikke den socialdemokratiske selvglæde, som hr. Kaj Poulsen gav udtryk for. Jeg forstår udmærket godt den hr. Kaj Poulsenske selvglæde, men vi skal jo ikke glemme, at når socialdemokratiet nu siger, at man længe har ønsket at stoppe udstykningen af ejerlejligheder osv., så har socialdemokratiet i lang tid haft mange chancer, hvis man bare ville have benyttet sig af dem. Hver eneste gang er man derimod gået på forlig med den anden side af salen, og man er medansvarlig for alle de ejerlejlighedslove, der siden 1966 har været vedtaget her i folketinget.

Og må jeg så godt sige til hr. Kaj Poulsen, at fremskridtspartiet – og jeg går ud fra, det gælder alle andre partier – ønsker ikke at lege med grundloven. Vi kunne jo modsætningsvis spørge, om det er det, hr. Kaj Poulsen måske gør ved at være med til at stemme for et sådant forslag. Grunden til, at vi agerer så kraftigt og stiller så mange spørgsmål til landets justitsminister, er, at vi ønsker at give landets justitsminister alle rimelige mu-

ligheder for at tilbagevise, at dette forslag skulle være i strid med grundlovens § 73.

Justitsministeren har haft alle de chancer, som overhovedet kan gives nogen. Justitsministeren har ikke været i stand til at fjerne tvivlen, og jeg vil da godt sige, at fremgangsmåden i justitsministeriet undrer mig en lille smule, når vi ser på, hvilke ændringer forslaget har gennemgået, siden det blev fremsat her i folketinget, hvor vi jo oprindeligt havde nogle overgangsbestemmelser, hvorefter der kunne udstykkes ca. 13.000 lejligheder.

Så kom boligministeren i et samråd med et ændringsforslag til boligudvalget, fordi justitsministeriet var betænkeligt ved den oprindelige formulering. Man var betænkelig ved, at der kunne blive tale om ekspropriation.

Dernæst skete der det, som hr. Wilhjelm betegnede som teknisk bistand fra VS, at der kom et nyt ændringsforslag, hvorefter der kunne udstykkes 2.000 lejligheder efter overgangsbestemmelserne, og så postulerer justitsministeren, at man har taget endnu mere hensyn til grundlovens § 73. Det virker ulogisk, at når man kan udstykke 13.000 lejligheder, er man betænkelig i henhold til grundlovens § 73, men når man rammer endnu flere, 11.000 lejligheder flere, synes man, man i al væsentlighed har løst problemerne. Det virker komplet og totalt ulogisk. Det viser også de svar, som justitsministeren har givet, eller det svar, for der er jo faktisk kun tale om ét svar, idet det er det samme svar, justitsministeren har ladet genoptrykke, hver eneste gang han er blevet spurgt. Der er ingen grund til, at statsministeren griner, for det er nemlig ikke det samme, han er blevet spurgt om. Der er sket tre ændringer i overgangsbestemmelserne, men hver gang har justitsministeren været i stand til at afgive det samme standardsvar, på trods af at man, da man havde den lempeligste overgangsregel, var betænkelig. Nu har man nogle, der er endnu skrappe, og så er man ikke så betænkelig mere. Det er grunden til, at vi andre bliver endnu mere betænkelige, hr. justitsminister. Det er grunden til, at fremskridtspartiet allerede ved anden behandling gav udtryk for, at hvis ikke justitsministeren – som jeg mener det er hans opgave – kunne fjerne enhver tvivl om, at der sker brud på grundloven, ville fremskridtspartiet tage initiativ til at starte en underskriftindsamling, så